

Aleksandar Novaković

SEDMI METAK

(poetski odlomak iz neobjavljenog romana Šetnja Central parkom koji je bio u najužem izboru za Deretinu nagradu 2022. godine.)

Central Park sa muzičarima bez tezge
Gluncima bez pozorišta
Sa patkama koje je hranio
Holden Caulfield
Sa sredovečnim biznismenima
U sivim trenerkama NYCU
Prošaranim mrljama znoja
Sa najhrabrijim ženama na svetu
Bucmastim devojkama
U vrućim pantalonicama
Sa Eleni
I Donom
I sa mnom
Korak joj usporava
šezdeset i peta godina
Eleni izbegava štap
Eleni ima
Duboko usađene tamne oči
Između njih i centra za dušu
Prostora nema
Nestaju kad priča o Smirni
U plamenu
Njenom domu starom
Njenom domu novom
Na severu Grčke
Na plaži na kojoj se Afrodita
Nikad nije okupala
Izbegličkoj varošici
Raseljenoj kad su Nemci došli
Zakrvljenoj kad su Nemci otišli
Preplašenoj kad su pukovnici došli
O ostrvu - palačinki
I betonskoj kocki
Na tom egejskom kamenu
U kojoj je provela tri zime

Koje su odnele
Njene poslednje crne vlasi
Dobile su boju mermera
O demokratiji
Isprebijanoj, s elektrodama
Na bradavicama
S mokrim novinama na leđima
S ustima
Koja liče na površinu Meseca
O Vouli Ton Ellinon
Gde sa gospodine poslaniče
Zoveš nacističkog doušnika
Monarhističkog krvnika
O okamenjenim smaragdima
Švedske spisateljice
Kad joj je ispričala
Ono što i ja pričam
I kaže
Upirući maslinastim prstom
U Dona
On razume
Čutljivi Don kaže
Bežali smo u Austriju
Pedeset i šeste
Moj otac je ostao iza nas
U žici
I tu zamukne
Slomljen kao romska violina
Čiji krik
Još visi u vazduhu
Ledeni vetar dolazi
Sa reke Hudson
Prati nas u stopu
U smiraj dana
Eleni kratko i snažno
Stegne Donovu šaku
Kao da tera hladnoću
Iz njegovog tela
A u očima joj vidim
Zna da je uzaludno
Te ruke su držale

Dečaka koji pobegao
Od Tonton Macoutea
Ženu kojoj je bager
Sraonio dom u dolini Sabre
Dete "narodnih neprijatelja"
U Pnom Penu
I nikome nisu pomogle
Grleći, ispisujući stotine protestnih pisama
Potpisujući nebrojene peticije
Žalbe OUN i Gospodu Bogu
Pitam za oružje
Ono ne donosi razliku, kaže ona
Ono izjednačava
A ono najgore
A ono A
A ono H
Rodi ravnodušnost
Pre no što eksplodira
Ne odustajem, kaže
Verujem da ćemo ustati
Ali samo svi zajedno
Poraz ne priznaje
Smeje kao devojka
Kad spomenem hipike
Umrta je moda
Ali ne i ideja
A danas je lako
Biti sarkastičan
Postmoderan
Šokantan
U svetu limbo-plesa
Ljudskih vrednosti
Koliko nisko
Možeš otići?
Gluplji smo?
Glupo postaje
Novo pametno,
Samo obori prečku
Poružneli smo?
Ružno postaje
Novo lepo,
Spustimo još niže
Nemamo uzvišene misli?
Koliko nisko
Možeš otići -

To je novi nivo
Naše svesti
To smo mi
U novom dobu
Upoznajemo novog šefa
Sliku i priliku starog
Ali Eleni se ne predaje
A zna da neće videti
Ni sjaj u oku promene
Američke veš mašine
Pobediće ruske traktore
Survaće se
Berlinski zid
Neće biti
Nuklearnog holokausta
Čega će, onda,
Biti?
Manje vere
Manje snage
Manje pameti
Ali neko će
Već
Ostati
I imaće sve troje kao
Državni Neprijatelj
Broj Jedan
Kaže ona i smeje se
Iako je mrak
Iako je ovo Central Park
I svaka senka
Pripada devijantu
Iako je novembar
I Hudson šalje
Eolove furije
I Kanada šalje armije
Ledenih vukova
Iako je priči kraj
Eleni se i dalje
smeje